

**Norsk
Kennel Klub**

HUNDEEIERNES ORGANISASJON

Hundeloven - 2019

Norsk Kennel Klub

Oslo, 2. april 2019

Dokumenter i forbindelse med møte mellom LMD og NKK, Oslo 02.04.2019

Kontaktinformasjon til NKKs representanter i møtet:

Torbjørn Brenna, administrerende direktør
torbjorn.brenna@nkk.no – 90 15 92 95

Marianne Ono Njøten, assisterende direktør
marianne.njoten@nkk.no – 91 61 46 43

Cecilie Holgersen, avdelingsleder marked og kommunikasjon
cecilie.holgersen@nkk.no – 41 54 11 43

Kjetil Vataker Johansen, politisk rådgiver
Kjetil.johansen@nkk.no – 48 20 33 14

Norsk Kennel Klub (NKK) har i en årrekke arbeidet for å få til en endring av dagens hundelov. Med vår fagkompetanse, lange erfaring på hund og hundehold, og tette kontakt med landets hundeeiere, ser vi tydelig hvilke utfordringer dagens lovverk kan gi for den alminnelige hundeeier. Hundeloven ble vedtatt i 2003. Vi har nå 16 års erfaring med praktisering av loven, og NKK ser med bekymring på hvordan loven har fungert på flere områder.

Norsk Kennel Klub er svært fornøyd med at Stortinget har vedtatt at hundeloven skal gjennomgås, og vi er glad for at det nå er Landbruk- og matdepartementet som har overtatt ansvaret for forvaltning og gjennomgang av loven. Vi opplever det positivt å ha et samlet regelverk rundt dyrevelferd, dyrehelse og sikkerhet knyttet til hundehold i ett departement. Det gir en god helhet, som vil understreke hundens egenverdi så vel som samfunnsnyttien.

[NKK tilbyr sin fagkompetanse, erfaring og nettverk](#)

NKK har arbeidet med hund og hundehold i over 120 år. Vi organiserer i dag over 70 000 hundeeiere gjennom over 90 000 medlemskap i våre ulike klubber og forbund. Gjennom dette representerer vi omlag 400 000 eiere og 560 000 hunder.

Vi engasjerer oss i alle problemstillinger vedrørende hund og hundens velferd. Når LMD nå skal gjennomgå hundeloven, ønsker Norsk Kennel Klub å tilby vår fagkompetanse på alle områder departementet finner det hensiktsmessig.

Vi ser for oss at representanter fra Norsk Kennel Klub kan inkluderes i arbeidsgrupper / ressursgrupper tidlig i arbeidet, og tror vi vil kunne bidra på flere områder:

NKK er hovedorganisasjonen for hundeeierne og hundeeierne i Norge. Vi jobber på et overordnet nivå for å sikre rettighetene til landets hunder. Vi er opptatt av hundevelferd, hund i samfunnet, hvordan det er for befolkningen å ha hund i Norge, og verdien hunden gir til samfunnet på mange ulike plan.

Hunden er en viktig samfunnsressurs, og hund benyttes til mange servicefunksjoner. Vi kan nevne både ettersøkshunder, redningshunder, førerhunder og andre servicehunder, og politi- og tollhunder som eksempler på samfunnsnyttige funksjoner hundehold i dag oppfyller. I tillegg bidrar hund til å styrke folkehelsen gjennom å heve den fysiske og psykiske helsen til hundeeiere og deres familie, samt andre som omgås hund.

NKK er den organisasjonen i Norge som har mest kompetanse på hund generelt, og vi vil raskt og effektivt kunne gi innspill rundt konsekvenser for hund, hundeeier og samfunnet av ulike forslag til endringer i hundeloven. Vi besitter også fagkompetanse på alle områder som omhandler hund og hundehold. Vi kan gi departementet umiddelbare tilbakemeldinger på hvordan eventuelle endringer i loven vil kunne gi utslag. Med vår tilgang på hundeeiere, kan vi også foreta spørreundersøkelser og innhente annen relevant informasjon, raskt og enkelt.

NKK har hund generelt i fokus – vi er ingen aksjonsgruppe som har fokus på utvalgte/snevre deler av hundehold, eller hundevelferd. Vi er opptatt av de store linjene som over tid fører til et bedre samfunn med hund.

Innhold

NKK tilbyr sin fagkompetanse, erfaring og nettverk	3
NKKs arbeid for å endre hundeloven	5
Representantforslaget.....	5
NKKs kontakt med Justis- og beredskapsdepartementet	5
De største utfordringene med dagens hundelov	6
Raseforbudet	6
Erfaringer fra Nederland	7
Erfaringer fra Italia	7
Informasjon og opplæring	8
Vurdering av hundefagkyndige	9
Kostnader ved forvaring	9
Lokale båndtvangsbestemmelser.....	9
ID-merking og hunderegister	10
Registrering av oppdrettere	10
Vedlegg.....	11
Representantforslag 71 S, fra Sveinung Rotevatn.....	11
NKKs båndtvangskart	13
Tidslinjen i NKKs arbeid med hundeloven.....	15

NKKs arbeid for å endre hundeloven

I hundelovens innledning står det at:

Hundelovens § innledes med følgende ordlyd: «*Det sivile samfunn, både enkeltpersoner og organisasjoner, har ansvaret for innenfor lovgivningens ramme å utøve og legge til rette for et positivt og samfunnsgagnlig hundehold, til glede for den enkelte hundeholder.*»

Generelt mener NKK at denne intensjonen i svært liten grad gjenspeiles i lovteksten, da loven i hovedsak består av påbud og forbud. Når hundeloven nå skal evalueres håper vi at de mange positive effektene av hund og hundehold i Norge kan synliggjøres og fremmes i større grad.

Representantforslaget

Representantforslaget som førte til at Stortinget sommeren 2017 vedtok at hundeloven skulle evalueres ble fremmet av Venstres Stortingsrepresentant, Sveinung Rotevatn. NKK samarbeidet tett med Venstre om forslaget gjennom siste halvdel av 2016. NKK kom med faglige innspill, og eksempler på hvorfor loven burde endres. I samråd med NKK fremmet Rotevatn opprinnelig tre konkrete forslag til endringer i loven: Fjerning av raseforbudet, at hunder som er tatt i forvaring skal undersøkes av hundefagkyndige og ikke politiet selv, og at kostnader ved forvaring *ikke* skal dekkes av den uskyldige parten. Representantforslaget ligger vedlagt dette dokumentet.

NKKs kontakt med Justis- og beredskapsdepartementet

Etter at Stortinget vedtok at hundeloven skulle gjennomgå av Justis- og beredskapsdepartementet, har NKK gjentatte ganger vært i kontakt med departementet for å komme med innspill til arbeidet.

I desember 2017 uttalte departementet at eventuelle endringer i loven sannsynligvis vil bli behandlet internt i departementet, med en påfølgende høringsrunde, i motsetning til en full revisjon med et eget lovutvalg. Departementet var da, etter eget utsagn, allerede i gang med arbeidet, og imøteså et innspill fra NKK som en del av oppstarten av prosjektet.

8. februar 2018 sendte derfor NKK innspill til arbeidet til Sylvi Listhaug, daværende Justis-, beredskaps- og innvandringsminister, ansvarlig embetsverk i Justis- og beredskapsdepartementet, og med kopi til Sveinung Rotevatn, daværende statssekretær for Justis-, beredskaps- og innvandringsministeren.

NKK fikk tilbakemelding fra Rotevatn umiddelbart etter at innspillet ble sendt, der han bekreftet å ha mottatt innspillene og at han ville sørge for å ta disse med i prosessen når arbeidet startet opp. Rotevatn skulle etter planen jobbe med saken i departementet, men gikk i oktober 2018 fra Justisdepartementet til Klima- og miljødepartementet.

NKK oppnådde ikke direkte kontakt med den nye statsråden i Justis- og beredskapsdepartementet, til tross for gjentatte purringer. Vi var i kontakt med departementet både for å få tilbakemelding, og for å få til et møte vedrørende arbeidet. Vi tok kontakt med departementet i mars 2018, nok en gang på sommeren, og flere ganger utover høsten, senest i desember 2018. Til tross for mange purringer til Justis- og beredskapsdepartementet, oppnådde vi ikke ønsket om å få til et møte for å utdype våre forslag, og til tross for forespørsel fikk vi ikke noen tidslinje for forventet fremdrift i arbeidet.

De største utfordringene med dagens hundelov

Norsk Kennel Klub var kritiske til at man ved innføringen av hundeloven av 2003 ikke gjorde tilstrekkelige analyser og faktaundersøkelser av tidligere lovbestemmelser, før disse ble besluttet videreført og til dels forsterket i den nye loven. Vi håper den pågående gjennomgangen vil hensynta denne typen data.

Raseforbudet

§ 19 første ledd, har gitt grunnlag for forskrift om forbudte raser i Norge. I det såkalte raseforbudet er det listet opp fem forbudte raser. Hunder av disse typene anses ifølge forskriften som farlige, uavhengig av blandingsforhold.

NKK stiller spørsmål ved utvelgelsen av de rasene som står på forbudslisten. Det har ikke lyktes NKK å finne noen dokumentasjon fra Justis- og beredskapsdepartementet eller andre på hvordan de enkelte rasene ble utvalgt, på bakgrunn av hvilke fakta og/eller erfaringer.

Enkelte av rasene på forbudslista har mest sannsynlig aldri befunnet seg i Norge, og dermed må erfaringen med deres påståtte farlighet komme fra andre land. Det er dermed uklart hvilket grunnlag de har blitt forbudt på i Norge. Rasene på lista kan se ut til å være noe tilfeldig utvalgt.

Kamphundloven av 1991 var den første loven som la føringer for at rase og utseende, ikke atferd, skulle være avgjørende i en trussevaluering. Kamphundloven ble innført samtidig som flere andre land innførte liknende regler, på bakgrunn av enkeltepisoder i andre land, der hunder hadde gått til angrep på mennesker. Kamphundloven ble avløst av hundeloven i 2003.

Andre land som har hatt raseforbud har etter dette tidspunktet valgt å avvikle sine raseforbud fordi det ikke finnes grunnlag for å si at det minsker tallet på hundebitt mot mennesker. Statistikk fra Italia og Nederland, som også har erfaring med raseforbud, tyder på at det ikke er noen sammenheng mellom raseforbud og eventuell nedgang i tallet på hundebitt.

I Sverige sin «Djurskyddsförordning» er det ikke forbud mot spesifikke raser. Derfor er en sammenlikning av situasjonen i Norge og Sverige nyttig i en fremtidig redegjørelse.

Raseforbudet gjør i dag at politiet i stor grad ser på rase og ikke på atferd. Dette er problematisk fordi det betyr at ressurser ikke i stor nok grad går til å forebygge uforsvarlig hundehold, men heller til å finne og avlive hunder av bestemte hunderaser. Det er et problem for offentlig trygghet, men også en påkjenning for eiere av hunder med et utseende som gjør at politiet kan oppfatte at de hører til en rase på forbudslista. Raseforbudet kan i tillegg føre til en falsk trygghet og mindre vektlegging av holdningsskapende arbeid hos hundeholdere.

Fraværet av et forskningsgrunnlag gjør at det er vanskelig å vurdere nytten av raseforbudet som hundeloven utvidet. NKK mener hundelovgivningen derfor må fokusere mer på atferd og mindre på rase.

Erfaringer fra Nederland

Tall fra Nederland (2007) viste at hverken tallet på hundebitt eller tallet på dødsfall som følge av hundebitt, hadde ført til en nedgang etter at forbudet mot pitbull og rottweiler ble innført. Nederland innførte i 1993 forbud mot pitbull, og i 2000 ble også rottweiler forbudt.

I forbindelse med evalueringen av denne loven bestilte den Nederlandske regjeringen i 2007 en undersøkelse av bittepisoder.¹ 1078 bittepisoder ble tilfeldig utvalgt og nøye evaluert i undersøkelsen, som viste at:

- 79 % av ofrene i tilfellene var voksne
- 21 % var ungdom under 16 år
- 51 % av de som ble bitt var selv hundeeiere
- 28 % ble bitt av egen hund
- 36 % av de som ikke ble bitt av egen hund, kjente hunden de ble bitt av
- 52 % av bitteepisoden skjedde på område definert som hundens eget territorium (hus og hage)
- 60 % av de som ble bitt hadde selv oppsøkt hunden
- 80 % av episodene resulterte i mindre eller ingen skade

Konklusjoner:

- Antall angrep var ikke redusert siden forskriftene ble innført.
- Antall dødsfall på grunn av hundebitt var ikke redusert siden forskriftene ble innført. (Gjennomsnittlig 1,2 dødsfall per år)
- Håndhevingen av forskriftene hadde ikke fungert tilfredsstillende, grunnet ulik praksis og ulik saksbehandlingstid.
- Statistikk viste at pitbullterriere ikke angriper mennesker oftere enn andre raser.

Rapporten slo fast at det var svært vanskelig å forhindre nevnte episoder ved å forby raser, eller ved annen lovgivning, og at det var mer hensiktsmessig å fokusere på opplysningsarbeid i forhold til barn, og deres adferd ovenfor hunder.

Erfaringer fra Italia

I 2003 innførte Italia forskrifter som hadde til hensikt å regulere hele 92 hunderaser, som ble vurdert som farlige. Årsaken til forskriftene var en rekke hundeangrep i forskjellige deler av landet.

Forskriftene krevde:

- Alle hunder som tilhørte de 92 rasene måtte føres i kort bånd
- Munnkurv på alle hunder som tilhørte de 92 rasene
- Ekstra forsikring for eiere av alle hunder som tilhørte de 92 rasene.

Listen ble etter hvert redusert til 17 raser.

Det italienske Helsedepartementet ønsket i likhet med myndighetene i Nederland å evaluere forskriftene i 2007-2008, og evalueringen fokuserte utelukkende på antall angrep av hund. Tallene viste at det ikke var nedgang i antall hundeangrep siden forskriftene trådte i kraft.

¹ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/19879172>

Ny forskrift:

- I april 2009 ble det derfor innført en ny forskrift, hvor fokuset på farlige raser ble fjernet. Den nye forskriften plasserer derimot økt ansvar på hundeeiere, uavhengig av rase, og etterlater ingen tvil om at all hundeadferd er eiers ansvar.
- Veterinærer fikk også tillatelse til å opprette et register over hunder de anså som potensielt farlige i sin kontakt med dem, og fikk tillatelse til å pålegge eierne av disse å benytte munnkurv når hunden befinner seg på offentlig sted.
- Hundeeiere hvis hunder befinner seg i dette registeret skal også ha ekstra forsikring.
- Hunder i tettbebygde strøk skal også holdes i kort bånd, og alle hundeeiere skal ha munnkurv som *kan* brukes ved behov.
- Det skal også arrangeres regionale kurs for hundeeiere i samråd med veterinærer – Disse er ikke obligatoriske.

Informasjon og opplæring

Statistikk fra USA peker også på at de fleste hundebitt skjer i hjemmet, og at hunden som biter kjenner personen den angriper. Dette tyder på at hundehold og forståelsen av aggressivitet hos hunder er vel så utslagsgivende som rase.

Det at situasjonene (dvs. at man angripes av en hund man enten eier eller hvis eier man kjenner) ofte er like, mens rasen varierer, viser at det er større sjanse for å eliminere hundeangrep ved å fokusere på informasjon rundt hvordan man skal opptre i nærheten av hunder, fremfor å forby raser.

Alle raser kan angripe, men om de holdes forsvarlig, og menneskene som omgås dem har kunnskap om hvordan de skal opptre, vil man kraftig redusere risikoen for angrep.

Flere undersøkelser viser også at en stor andel av de som blir angrepet er barn. En årsak til dette er selvfølgelig fysisk sårbarhet. En minst like viktig årsak er likevel manglende kunnskap blant barn når det gjelder håndtering av hund, og at hundeeiere som lar hunden omgås enten egne eller bekjentes barn, ikke tar det nødvendige ansvaret for dette.

NKK mener derfor at informasjonsarbeid og kampanjer for å øke kunnskapen om hvordan voksne og barn skal opptre i nærheten av hunder er en vesentlig bedre måte å forebygge hundeangrep på enn for eksempel et raseforbud.

Lære barn å omgå hund

NKK har gjort mye for å heve kunnskapsnivået i befolkningen generelt, og hos barn spesielt. Blant annet er det produsert en egen brosjyre, «*Hunden – menneskets beste venn*», rettet mot elever i 3. klasse. Gjennom å løse oppgaver og tolke illustrasjoner får elevene kunnskap, blant annet om hvordan de skal hilse på hunder og hvordan de skal forstå hundens kroppsspråk. Brosjyren er gratis og kan bestilles i klassesett eller enkeltvis på subjectaid.no.

I tillegg har NKK i samarbeid med Smådyrpraktiserende veterinærers forening (SVF) og Norsk Atferdsgruppe for selskapsdyr (NAS), tidligere utarbeidet en norsk utgave av «*Hunden Blå*». Dette er et lek- og lærprogram til innlæring av trygg omgang med hund beregnet på barn fra 3 til 6 år og foreldrene deres. «*Hunden Blå*» består også av en foreldrehåndbok som hjelper foreldre og lærere å forklare barna budskapet i historiene.

NKK har også nylig satt i gang et prosjekt sammen med Lusetjern skole på Holmlia. Her vil vi i 2019 arrangere to felles aktivitetsdager og jevnlig gåturer sammen med elever og ansatte, samt informere om hvordan man bør te seg rundt hunder. Erfaringer herfra vil være svært nyttig i det videre arbeidet med å lære opp barn til å omgås hund.

For fremtidige hundeeiere er det viktig at de har tilgang på kvalitetssikret informasjon om hva det innebærer å være hundeeier, samt at de er bevisst på valg av rase. Dyrevelferdsloven pålegger også den enkelte dyreholder å inneha kunnskap om dyret de holder, noe som er vesentlig i ethvert hundehold.

Vurdering av hundefagkyndige

Hundeloven gir politiet mulighet til selv å undersøke hunder som er tatt i forvaring. Flere saker viser at dette fører til vilkårlige vurderinger der rase blir sett på som viktigere enn for eksempel atferd. Vurderinger bør derfor utelukkende utføres av personer med hundefaglig bakgrunn.

Kostnader ved forvaring

Ifølge § 26 i hundeloven er hundeholderen ansvarlig «... overfor privatpersoner og det offentlige for nødvendige kostnader ved å gjennomføre tiltak etter denne loven, herunder kostnader til forvaring av hunden». Disse kostnadene plikter hundeeieren å betale, uavhengig av domfelling. Dette er en stor finansiell byrde for hundeeiere, som må betale fra første dag på kennel. Med kennelkostnader på rundt 250 kroner per døgn, er belastningen for hundeeieren stor. I kjente saker der hundeeieren har blitt frifunnet, har kennelkostnader på over 100 000 kroner blitt dekket privat.

Grunnløse klager mot hundeeiere kan på denne måten føre til store personlige kostnader. I disse sakene bør ikke uskyldige stå igjen med regningen. NKK mener loven må endres slik at hundeeiere som blir frifunnet, ikke må stå økonomisk til ansvar for lange kennelopphold.

Lokale båndtvangsbestemmelser

Hundelovens § 6 gir kommunene mulighet til å innføre forskrift om at hunder skal holdes i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet.

NKK har klarlagt samtlige båndtvangsbestemmelser i norske kommuner, og fører en oversikt over reglene i en kartløsning på våre nettsider www.nkk.no/kart. NKK støtter oppunder den ordinære båndtvangen i perioden fra og med 1. april til og med 20. august, av hensyn til vilt og bufe. Utvidet båndtvang i områder der bufe beiter ute i en utvidet periode, og ekstraordinær båndtvang i perioder med for eksempel mye snø og vanskelige forhold for vilt er også viktige virkemidler for å ivareta dyrevelferd for alle dyr. Dessverre opplever vi utvidelser av båndtvangsreglene som går langt ut over disse hensynene.

I vår gjennomgang har vi funnet en rekke forskrifter som ikke er laget i tråd med lovens retningslinjer. De fleste bruddene finner vi i manglende formålsparagraf – loven krever tydelig at man skal beskrive konkret hva som er formålet med å innføre reglene.

Mange kommuner har også forskrifter som ikke er direkte ulovlige, men som er klart problematiske. De går utover det som var en uttalt intensjon ved loven da denne ble laget.

Dyrevelferdsloven sier at dyreholder er ansvarlig for å la dyret utøve naturlig atferd. For hundens del innebærer dette blant annet å kunne løpe fritt. Når kommunene innfører utvidede båndtvangsregler hindrer de samtidig ansvarlige hundeeiere å følge dyrevelferdsloven, og ta vare på hunden sin på en skikkelig måte. Dette motstridende forholdet mellom dyrevelferdsloven og utvidet bruk av båndtvang er viktig å få ryddet opp i. NKK ønsker derfor at balansen mellom dyrevelferdsloven og hundeloven skal bli bedre, og at det stilles tydeligere krav til kommuner som ønsker å innføre båndtvangsregler. Blant annet bør det være et krav at strenge båndtvangsbestemmelser kompenseres med opprettelse av egnede friområder for hund, hvor det er fritak fra båndtvangsreglene.

NKKs oppfattelse er at trenden i samfunnet går mot et større konfliktnivå mellom hundeeiere og andre i samfunnet. Særlig i spørsmål som angår hundens rettigheter og friheter. Dette medfører at samfunnet, og praktiseringen av hundeloven de siste ti år synes å gå i retning av innskrenkning av hunders og hundeeiers bevegelsesfrihet. Dette er ingen god utvikling hvis man ønsker god hundevelferd.

God tilrettelegging for hund, betyr også bedre folkehelse. Det er trygt å si at landets hunder bidrar til at svært mange hundeeiere er mer fysisk aktive enn de ville vært uten hund. Hunden motiverer eieren til fysisk aktivitet, fordi en hund må følges ut på tur flere ganger om dagen. Da får man samtidig selv en helsegevinst ved å følge hunden ut i aktivitet.

Hundehold er også svært effektivt for å motvirke ensomhet, isolasjon og utenforskap. Opprettelse av friområder for hund i form av hundeparker og hundeskoger er et eksempel på tiltak som vil være bra for folkehelsen. Ved å opprette slike områder i nærmiljøet, gir man et naturlig samlingspunkt hvor mennesker med hund kan møtes og bygge relasjoner. Dette vil gjøre det enklere for folk flest å ha hund og det vil være med på å motvirke ensomhet, samtidig som slike turområder vil innby til fysisk aktivitet for hundeeieren. Det bør etter NKKs mening stilles krav til at kommuner tilrettelegger tilstrekkelig for hund og hundeeiere.

ID-merking og hunderegister

I tidligere møter NKK har hatt med LMD angående hundeavl og -helse, både 24. oktober 2018 og 26. februar 2019, har NKK fremmet forslag om obligatorisk ID-merking av alle hunder, samt innføring av et hunderegister, slik at man kan få en oversikt over den totale populasjonen.

NKK mener det vil være formålstjenlig å knytte dette opp mot hundeloven, fremfor å koble dette opp mot lovverk/forskrifter som opprinnelig omhandler produksjonsdyr. Hunder, folks kjæledyr, kan ikke sammenliknes med produksjonsdyr, og et slikt skille bør også gjelde i lovgivningen.

Registrering av oppdrettere

Det samme gjelder hvis departementet ønsker å regulere avl og oppdrett, og registrering av oppdrettere. En eventuell slik registrering av oppdrettere må være enkel og håndterbar, slik at man ikke støter bort ansvarlige oppdrettere. Strengere regler og omfattende krav til dokumentasjon kan føre til at vi presser hundeavlen over i større, kommersielle oppdrett, noe som etter NKKs mening vil være svært uheldig. 90 % av NKK-oppdrettere har kun en til to kull de årene de har valpekull.

Representantforslag 71 S

(2016–2017)

frå stortingsrepresentant Sveinung Rotevatn

Dokument 8:71 S (2016–2017)

Representantforslag frå stortingsrepresentant Sveinung Rotevatn om offentlig tryggleik og ansvarleg hundehald

Til Stortinget

Bakgrunn

Hundeloven vart vedteken i 2003 for å sikre at menneske kunne nyte godt av same vern mot hundeåtak som bufe. Hensikta var

«å bidra til å fremme et hundehold som varetar hensyn til sikkerhet, trygghet, alminnelig ro og orden».

Loven var eit viktig framsteg for å sikre auka offentlig tryggleik, og loven gav klare føringar for hundehald. Han var òg eit juridisk framsteg som samla alle reglane om hundehald i ein lovtekst. Då loven vart vedteken, var fokuset både i den norske og i den europeiske debatten på utvalde rasehundar som ein meinte forårsaka forholdsviss mange av hundeåtak. Dei nye reglane definerte nokon rasar som per definisjon farlege, som for eksempel pitbullterrier, fila brasileiro, tosa inu og dogo argentino. På bakgrunn av dette utvida Stortinget med hundeloven ei forbodsliste med amerikansk staffordshire terrier, grunna fysisk likskap til blant anna pitbullterrier.

Sidan 2003 har fleire andre europeiske land gått bort frå å fokusere på hunderase fordi det har vist seg at det ikkje finst nokon samanheng mellom rase og aggressivitet hos hundar. I land som Nederland og Italia vart eit forbod lik det norske avskaffa i høvesvis 2007 og 2009.

Noreg manglar statistikk og eit heilskapleg bilete av hundehald og hundeåtak. Hundeloven er no 14 år, og forslagsstillaren meiner det er på høg tid å evaluere hundeloven og å greie ut erfaringane med raseelementet i loven.

Raseforbod

Kamphundeloven av 1991 var den første loven som la føringar for at rase og utsjånad, ikkje åtferd, skulle vere avgjerande i ei trussevaluering. Kamphundeloven vart innført samstundes som fleire andre land innførte liknande reglar, på bakgrunn av enkelt-episodar i andre land, der hundar hadde gått til åtak på menneske. Kamphundeloven vart avløyst av hundeloven i 2003.

Hundeloven utvida forbodslista til òg å omfatte amerikansk staffordshireterrier på grunn av likskapen til den allereie forbodne pitbull-rasen.

Andre land har sidan avvikla raseforbod fordi det ikkje finst grunnlag for å seie at raseforbod minskar talet på hundebitt mot menneske. Statistikk frå Italia og Nederland, som òg har erfaring med raseforbod, tyder på at det ikkje er nokon samanheng mellom raseforbod og ein nedgang i talet på hundebitt. I Sverige sin «djurskyddsförordning» er det ikkje forbod mot spesifikke rasar. Difor er ei samanlikning av situasjonen i Noreg og Sverige nyttig i ei framtidig utgreiing.

Tal frå Nederland (2007) viste at verken talet på hundebitt eller talet på dødsfall som følge av hundebitt hadde gått ned etter at forbodet mot pitbull og rottweiler vart innført i 1993 og 2000. Statistikk frå USA peikar på at dei fleste hundebitt skjer i heimen, og at hunden som bit, kjenner personen han går til åtak på. Dette tyder på at hundehald og forståinga av aggressivitet hos hundar er vel så utslagsgjevande som rase.

Raseforbudet gjer i dag at politiet i stor grad ser på rase og ikkje på åtferd. Dette er problematisk fordi det betyr at ressursar ikkje i stor nok grad går til å førebyggje uforsvarleg hundehald, men heller til å avlive bestemte hunderasar. Det er eit problem for offentleg tryggleik, men òg ei påkjenning for eigarar av hundar med ein utsjånad som gjer at politiet kan oppfatte at dei høyrer til ein rase på forbodslista. Raseforbudet kan òg føre til ein falsk tryggleik og mindre vektlegging av haldningsskapande arbeid hos hundehaldarar.

Fråværet av eit utgreiingsgrunnlag gjer at det er vanskeleg å vurdere nytta av raseforbudet som hundeloven utvida. Forslagsstillaren meiner difor at regjeringa har eit ansvar for å greie ut effekten av loven, med mål om å vurdere om norsk hundelovgjeving skal fokusere meir på åtferd og mindre på rase.

Vurdering av hundefagkunnige

Hundeloven gjev politiet mogelegheit til sjølv å undersøkje hundar som er tekne i forvaring. Fleire saker viser at dette fører til vilkårlege vurderingar der rase vert sett på som viktigare enn til dømes åtferd. Vurderingar bør difor utelukkande utførast av personar med hundefagleg bakgrunn.

Kostnader ved forvaring

Ifølgje § 26 i hundeloven svarer hundehaldaren

«... overfor privatpersoner og det offentlige for nødvendige kostnader ved å gjennomføre tiltak etter denne loven, herunder kostnader til forvaring av hunden».

Desse kostnadene pliktar hundeeigaren å betale, uavhengig av domfelling. Dette er ei stor finansiell byrde for hundeeigarar, som må betale frå første dag

på kennel. Med kennelkostnader på rundt 250 kroner per døgn er belastninga for hundeeigaren stor. I kjende saker der hundeeigaren vart frifunnen, har kennelkostnader på over 100 000 kroner vorte dekte privat.

Grunnlause klagar mot hundeeigarar kan på denne måten føre til store personlege kostnader. Så lenge hundeloven legg meir vekt på utsjånad enn på åtferd, er det endå større sjansar for at vedtak vert oppheva. I desse sakene bør ikkje uskuldige stå att med reknininga. Forslagsstillaren meiner difor at regjeringa på eigna måte må kome tilbake til Stortinget med forslag om å endre hundeloven, slik at hundeeigarar som vert frifunne, ikkje må svare for lange kennelopphald.

Forslag

På denne bakgrunnen legg forlagsstillar fram følgjande

f o r s l a g :

1. Stortinget ber regjeringa greie ut behovet for å oppretthalde dagens raseforbod i hundeloven med formål om å ta vare på tryggleiken for folk og dyr.
2. Stortinget ber regjeringa sikre at alle hundar som politiet tek i forvaring, vert undersøkte av ein hundefagkunnig for å fastslå om hunden utgjør ein trussel mot omgjevnaden sin.
3. Stortinget ber regjeringa på eigna måte fremje forslag om å endre lovverket slik at det offentlege overtek forvaringskostnader for kennelopphald og saksomkostningar om ein hundehaldar vert funnen uskuldig i samsvar med hundeloven.

23. mars 2017

Sveinung Rotevatn

NKKs båndtvangskart

Sjekk båndtvang i din kommune

Velg fylke: (All) Velg kommune: (All)

© 2019 Mapbox® OpenStreetMap

Generell båndtvang	Noe utvidet båndtvang	Sterkt utvidet båndtvang	Båndtvang - mulig i strid med lovverket
Hele landet I Norge er det båndtvang i perioden fra og med 1. april til og med 20. august. Dette er for å beskytte bufe og vilt i en periode hvor de er ekstra sårbare. I tillegg til den nasjonale båndtvangen er det mange kommuner som har utvidet båndtvangen. Se her om din kommune har utvidet båndtvangen, hvor streng kommunen din er og hvor det eventuelt er utvidet båndtvang. Søk i listen for å finne din kommune. Dersom du oppdager feil i oversikten ta kontakt med kommunikasjon@nkk.no			

[Velg kommune for å se lokale forskrift](#)

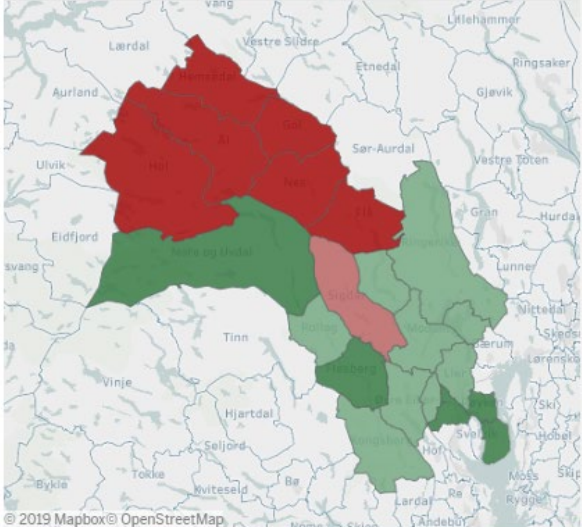

Norsk Kennel Klub
HUNDEEIERNES ORGANISASJON

Norsk Kennel Klub (NKK) er hundeeiernes organisasjon. NKK har til formål å ivareta hundens og hundeholdets interesser i Norge.

Sjekk båndtvang i din kommune

Velg fylke: Buskerud Velg kommune: (All)

© 2019 Mapbox® OpenStreetMap

Generell båndtvang	Noe utvidet båndtvang	Sterkt utvidet båndtvang	Båndtvang - mulig i strid med lovverket
Buskerud fylke I Norge er det båndtvang i perioden fra og med 1. april til og med 20. august. Dette er for å beskytte bufe og vilt i en periode hvor de er ekstra sårbare. I tillegg til den nasjonale båndtvangen er det mange kommuner som har utvidet båndtvangen. Se her om din kommune har utvidet båndtvangen, hvor streng kommunen din er og hvor det eventuelt er utvidet båndtvang. Søk i listen for å finne din kommune. Dersom du oppdager feil i oversikten ta kontakt med kommunikasjon@nkk.no			

[Velg kommune for å se lokale forskrift](#)

Norsk Kennel Klub
HUNDEEIERNES ORGANISASJON

Norsk Kennel Klub (NKK) er hundeeiernes organisasjon. NKK har til formål å ivareta hundens og hundeholdets interesser i Norge.

Sjekk båndtvang i din kommune

Velg fylke: Buskerud Velg kommune: Ål

© 2019 Mapbox® OpenStreetMap

Generell båndtvang	Noe utvidet båndtvang	Sterkt utvidet båndtvang	Båndtvang - mulig i strid med lovverket
Ål i Buskerud Det er generell båndtvang i hele Norge fra og med 1. april til og med 20. august. I tillegg til dei landsdekkande bandtvangsbestemmingane har Ål kommune utvida bandtvangsreglane. Det betyr at hundar skal haldast i band frå 1. april fram til og med 31. oktober i heile kommunen. Utover dette er det bandtvang heile året: - I tettstader og boligområder - I områder regulert til offentlege formål - I tilrettelagte friluftsområder Det er også bandtvang i preparerte skiløyper i heile skisesongen og heile året i fylkesanlegget for skiskyting på Liatoppen. Hundar har ikkje adgang til barnehagar eller skoleområde i kommunen. Se kommunens lokale forskrift			

Norsk Kennel Klub
HUNDEEIERNES ORGANISASJON

Norsk Kennel Klub (NKK) er hundeeiernes organisasjon. NKK har til formål å ivareta hundens og hundeholdets interesser i Norge.

Skjermdumper fra nkk.no/kart

Tidslinjen i NKKs arbeid med hundeloven

Revisjon av hundeloven - NKKs arbeid, tidslinje

Stortinget vedtok sommeren 2017 å be regjeringen komme tilbake «på egnet måte med en helhetlig gjennomgang av hundeloven av 2003 for å sikre at reglene om hundehold bygger på et godt og velfundert grunnlag.» I etterkant har NKK gjentatte ganger vært i kontakt med departementet for å komme med våre innspill til arbeidet.

Med bakgrunn i daværende stortingsrepresentant Sveinung Rotevatns representantforslag om offentlig tryggleik og ansvarleg hundehald (Dokument 8:71 S (2016-2017)), og påfølgende innstilling fra Stortingets Justiskomiteé, vedtok Stortinget sommeren 2017 å be regjeringen komme tilbake «på egnet måte med en helhetlig gjennomgang av hundeloven av 2003 for å sikre at reglene om hundehold bygger på et godt og velfundert grunnlag.»

For informasjon om NKKs arbeid i forkant av representantforslag og vedtak, se tidligere artikler på NKKs nettsider.

NKK mener at denne revisjonen er den viktigste nasjonalpolitiske prosessen vi kommer til å arbeide med frem til ny lov er på plass.

Revisjon av hundeloven ble sist behandlet av NKKs hovedstyre i januar 2018

NKK skal ha hovedfokus på fjerning av raseforbudet i loven, samt sikre rettssikkerheten for hundeeier ved at myndighetene betaler for kennelopphold mv for hunder der hundeeier blir funnet uskyldig iht. hundeloven.

NKK skal samarbeide med Justis- og beredskapsdepartementet før, under og etter høring om endringer i hundeloven, og involvere stortingspolitikere i arbeidet så langt mulig.

NKK hadde vært i kontakt med Justis- og beredskapsdepartementet senest i desember 2017. På det tidspunktet uttalte departementet at evt. endringer i loven sannsynligvis vil bli behandlet internt i departementet, med påfølgende høringsrunde, i motsetning til en full revisjon med et eget lovutvalg.

Departementet var, etter eget utsagn, allerede i gang med arbeidet, og imøteså et innspill fra NKK i løpet av januar som en del av oppstarten av prosjektet.

Vi antok da at en høring kunne komme før sommeren 2018, men fikk ingen tidslinje fra departementet.

Vi har som mål å komme inn i arbeidet FØR en høring sendes ut.

NKK sendte 8. februar 2018 innspill til arbeidet til Sylvi Listhaug, daværende Justis-, beredskaps- og innvandringsminister, ansvarlig embetsverk i Justis- og beredskapsdepartementet, og med kopi til Sveinung Rotevatn, daværende statssekretær for Justis-, beredskaps- og innvandringsministeren.

Vi fikk tilbakemelding fra Rotevatn umiddelbart etter at innspillet ble sendt, der han bekreftet å ha mottatt innspillene og at han ville sørge for å ta disse med i prosessen når arbeidet startet opp. Rotevatn skulle etter planen jobbe med saken i departementet. Rotevatn gikk i oktober 2018 fra Justis- og beredskapsdepartementet til klima og miljødepartementet.

Justis- og beredskapsdepartementet skiftet statsråd i april 2018.

Vi har ikke oppnådd direkte kontakt med den nye statsråde til tross for gjentatte purringer.

Vi har vært i kontakt med departementet for å få tilbakemelding og møte vedrørende arbeidet i mars 2018, nok en gang på sommeren, og flere ganger utover høsten, senest i desember 2018. Til tross for mange purringer, har vi ikke oppnådd å få komme inn til møte for å utdype våre forslag, og til tross for forespørsel har vi ikke fått noen tidslinje i saken.

Vi registrerer at statsråden i Stortingets spørretime 6. februar 2019 uttaler om prosessen med revisjon av Hundeloven:

Regjeringen følger opp anmodningvedtak nr. 885, 13. juni 2017, og vil fremme forslag til ny hundelov. Det er imidlertid for tidlig å si når forslag til ny lov vil sendes på høring.

Vi følger derfor opp saken ved å forsøke å komme i dialog med departementet i saken. Når denne kommer til justiskomiteen for behandling vil vi følge opp også der.

LMD overtar forvaltingsansvaret for hundeloven

I en pressemelding datert 6. mars, formidler LMD at forvaltningsansvaret for hundeloven fra og med mars 2019 er overført fra Justis- og beredskapsdepartementet til Landbruks- og matdepartementet (LMD). Dette betyr også at det er LMD som overtar ansvaret for å gjennomgå hundeloven i henhold til anmodningstedvaket fra Stortinget.

Vårt klare mål er å komme inn i prosessen FØR hundeloven kommer på høring, og vi søker kontakt på ny skriftlig og muntlig. Oppdateringer i prosessen vil publiseres fortløpende i denne artikkelen.

Oppdatert brev med alle NKKs innspill til arbeidet blir publisert under Dokumenter på denne siden så snart det er sendt.

Brev fra NKK til LMD

7. mars 2019, dagen etter at regjeringen offentliggjorde at forvaltningsansvaret var flyttet fra Justis- og beredskapsdepartementet til Landbruks- og matdepartementet (LMD), sendte NKK brev til LMD. I brevet ber vi om å få til et møte med departementet i nær fremtid. Vi har også lagt ved innspillene vi tidligere har gitt inn mot arbeidene med evalueringen av hundeloven. Brevet finner du under "Dokumenter" på denne siden.

NOTATER

NOTATER

**Norsk
Kennel Klub**
HUNDEEIERNES ORGANISASJON